

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

Орган парткома, рэктарата, мясцома, камітэта ЛКСМБ і прафкома
Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя У. І. Леніна

№ 2 (393)

Пятніца, 15 студзеня 1960 года.

Цана 10 кап.

ЧЫТАЙ СЕННЯ

- ★ Аб чым гаворыць бюлетэнь — 1 стр.
- ★ Так трымаць — 1 стр.
- ★ Вынікамі задаволены — 1 стр.
- ★ Дабіцца крутога пералому — 2 стр.
- ★ Другое прызначэнне — 2 стр.

АБ ЧЫМ ГАВОРЫЦЬ БЮЛЕТЭНЬ

Ля гэтага аркуша паперы, на якім чырвонымі літарамі выведзены загаловак «Ход здачы зімнай экзаменацыйнай сесіі на матэматычным факультэце» часта прыпыняюцца студэнты. Як баявая карта расказвае салдату аб паспяховым наступленні яго часці, так гэты бюлетэнь расказвае ўсім, хто хвалюецца за гонар матэматычнага факультэта, аб тым, як яго таварышы штурмуюць крэпасць навукі.

Бюлетэнь сведчыць, што многія курсы і групы нясуць пры гэтым штурме значныя страгі. Асабліва многа незадавальняючых адзнак у першакурснікаў. Так пасля першага экзамена з 33 студэнтаў IV групы дзевяць атрымалі незадавальняючыя адзнакі. У графах супроць прозвішчаў студэнтаў гэтай групы рэальмі мала зроблена паметак чырвоным алоўкам, якім прастаўляюцца выдатныя адзнакі. Толькі Адакз А. Ванагеля, А. Васільца, Н. Гурэвіч, Т. Патапенка атрымалі вышэйшым балам.

Як ні дзіўна, але сярод атрымаўшых незадавальняючыя адзнакі параўнаўчая большасць студэнтаў, якія прышлі ва ўніверсітэт са школьнай парты. Відаць, яны панадзяліліся на свае веды, недастаткова працавалі на працягу семестра і вось у выніку здаюць экзамены горш, чым студэнты, што паступілі вучыцца пасля працы на вытворчасці, ці службы ў Савецкай Арміі.

Поўным ходам ідзе здача экзаменаў на другім курсе матфака. Большасць груп ужо здала па два экзамены. Лепшых вынікаў тут дабіліся студэнты I групы.

Калі незадавальняючыя адзнакі ў студэнтаў I-га і II-га курсаў у

пэўнай ступені законамерны, таму што некаторыя з іх прышлі ва ўніверсітэт пасля працяглага перарыву ў вучобе, другія хаця і са школы, але таксама не маюць на выкаў самастойнай работы, дык студэнтам III і IV курсаў сорамна атрымліваць двойкі. Аднак, паметкі зробленыя чорным алоўкам сустракаюцца і супраць прозвішчаў трэця... і чацвертакурснікаў. «Нездавальняюча» атрымалі Л. Шарова, Л. Турава і іншыя.

Сярод студэнтаў IV курса лепшыя вынікі на экзаменах паказалі тры сябры М. Манастырны, Ю. Янаў і В. Піскуновіч. Усе экзамены яны здавалі датэрмінова і ўсе здалі на «выдатна». Застаецца пажадаць ім прыемна правесці канікулы.

С. СЦІПЛОВІЧ.

АБ ДРУГАКУРСНІКАХ МЯНЯЮЦЬ ДУМКУ

Калісьці аб другім курсе біяфака ішла блага слава. І ў зімовую і ў летнюю сесію нямала было туп правалаў. Гэта можна зразумець. Большасць студэнтаў прышла з вытворчасці і з цяжкасцю ўваходзіла ў студэнцкае жыццё, набывала навыкі самастойнай работы над кнігай. Аднак цяга да вучобы ва ўсіх была вялікая. І вось першыя экзамены ў гэту зімовую сесію другакурснікі здалі без ніводнай незадавальняючай адзнакі. Большасць атрымала выдатныя і добрыя адзнакі. Грунтоўнымі адказамі парадавалі Л. Крыванос, В. Кучынская, Л. Маліноўскі.

У. ВЯЧЭСЛАВІЧ.

Цяжка ўявіць сабе гэтых дзяўчат па-асобку. Вучацца яны на адным курсе, жывуць у адным пакоі. І да экзаменаў гэтыя студэнткі IV курса беларускага аддзялення заўсёды рыхтуюцца разам. Можна таму яны і здаюць паспяхова — без «троек». І ці не таму такі вяслы настрой у Алы Дудко, Валі Шынкевіч і Валі Пілюцінай.

ФОТА Э. ДАМАРАЦКАГА.

ТАК ТРЫМАЦЬ!

Добра падрыхтаванымі прышлі да сваёй перадапошняй сесіі студэнты V курса хімічнага факультэта. Экзамены яны здаюць паспяхова. У пяцікурснікаў вельмі многа выдатных адзнак, рэдка сустракаюцца тройкі. Толькі Р. Гуцава падавала сваю групу і ўвесь курс — па гістарычнаму матэрыялізму яна атрымала «нездавальняюча». Гэты прыкры выпадак пакуль што адзіны на ўсе чатыры групы.

Асабліва вызначыліся студэнты першай групы. Ужо на экзаменах па гістарычнаму матэрыялізму яны зрабілі заяўку на права звацца мацнейшай групай факультэта.

З 27 чалавек 16 атрымалі выдатныя адзнакі. Веды дзесці студэнтаў былі ацэнены экзаменатарам на «добра» і толькі аднаго на «здавальняюча». Яшчэ больш паспяхова была здадзена тэрмадынаміка. Падаўляючая большасць курсу паказала па гэтым прадмету грунтоўныя трывалыя веды. Дваццаць выдатных адзнак красамоўна гавораць самі за сябе! Г. Браніцкі, В. Базыльчук, Н. Тутаева, Р. Харошка, Е. Ярмоленка і многія дзусіа працягваюць здаваць сесію на «выдатна». А ўсяго на курсе застаецца 15 прэтэндэнтаў на павышаную ступенню.

У хімікаў 5-га курса застаўся адзін экзамен. Будзем спадзявацца, што яны здадуць яго гэтак жа паспяхова, як і панярдніа.

Нашы інтэрв'ю

Вынікамі задаволены

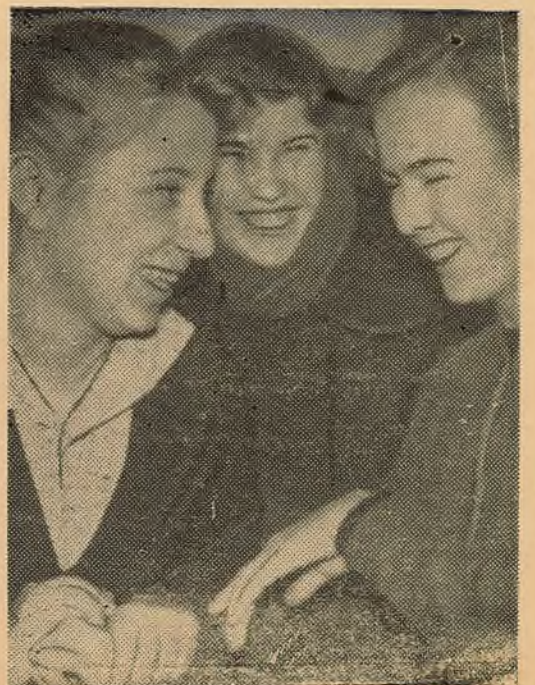
Што сказаць пра экзамен па картаграфіі? У цэлым вынікамі я задаволены. Большасць студэнтаў адказвала добра, паказала грунтоўныя веды. Аб гэтым гаворыць нават статыстыка. З 37 адказваючых сем атрымалі «выдатна» і дваццаць «добра». Гэта нядрэнна, асабліва калі ўлічыць, што курс картаграфіі даволі складаны.

Асабліва вызначыліся адказы Марыі Пракаповіч, Федара Пятровіча, Уладзіміра Баранова, Галіны Кавальчук, Івана Гурды. Мне, напрыклад, вельмі спадабалася, як адказаў Пятровіч. Пытанні трапіліся яму складаныя «Плоскі і афсетны друк» і «Абазначэнне палітыка-адміністрацыйных, эканамічных і культурных элементаў на агульнагеаграфічнай карце», аднак Фёдар выдатна з імі справіўся. Глыбока змястоўнымі былі таксама адказы Марыі Пракаповіч і Галіны Кавальчук.

Былі на экзаменах, зразумела, і зрывы ў асобных студэнтаў. «Нездавальняюча» атрымалі Вера Раманова, Клара Сільчанка і Вольга Свідзінская. Яны нядобрасумленна адносіліся да практычных заняткаў, недастаткова глыбока прапрацавалі матэрыял перад экзаменамі. І вось вынікі. На экзаменах гэтыя студэнткі не ведалі асноўных палажэнняў і часам нават элементарных рэчаў, без ведання якіх нямыслімы географ. Так Сільчанка не змагла даць азначэнне карты, а гэта можа зрабіць кожны пяцікласнік. Раманова не дала азначэнне ўласцівасцей географічнай карты. Безумоўна, гэтым студэнтам трэба ўлічыць свае памылкі і ў далейшым больш старанна рыхтавацца да экзаменаў.

В. Я. КРЫШЧАНОВІЧ,
дацэнт.

НА ЗДЫМКУ: Ну, як не падзяліцца з сяброўкамі уражаннімі аб толькі што здадзеным экзамене. Гэта і робіць Галіна Кавальчук (трэцяя справа).

ФОТА А. ГАРЭЗНАГА.

Калі вы часам бывалі на гадзіннікавым заводзе, вашу ўвагу, безумоўна, прыцягнула Дошка гонару. І магчыма запомнілася вам гэта дзяўчына — адна з лепшых зборшчыц другога зборачнага цэха, калектыў якога змагаецца за званне цэха камуністычнай працы. Гэта Ліля Новікава. Штомесячна яна выконвае норму на 150 і больш працэнтаў. Да таго ж Новікава выдатная спартсменка, мае першы разрад па стральбе.

Ліля Новікава вучыцца на вярхоўным аддзяленні нашага ўніверсітэта, на першым курсе матэматычнага факультэта. Нядаўна яна паспяхова здала свой першы экзамен па матаналізу. Наш фотакарэспандэнт засняў Лілю ў час падрыхтоўкі да адказу

Фото А. ГАРЭЗНАГА

ТРОЕК НЕ БЫЛО

Выдатна здала экзамены па «Вышэйшай нэрвовай дзейнасці» група заолагаў 5-га курса біялагічнага факультэта. Нават такі патрабавальны экзаменатар, як прафесар Рыгор Сямёнавіч Юнзеў паставіў пяцінаццаць «выдатна». Дзесці чалавек атрымалі добрыя адзнакі. Здавальняючыя адзнак у студэнтаў-заолагаў не было.

Такому вялікаму поспеху ў многім садзейнічала тое, што сярод пяцікурснікаў нямала ўдзельнікаў навуковых гурткоў, тэматыка якіх звязана з матэрыялам здадзенага курса. Таму не дзіва, што найбольш грунтоўна адказвалі удзельнікі гэтых гурткоў У. Шалатонін і І. Фрыд.

А. КЛІМАУ.

АПОШНЯЯ КАНСУЛЬ І АЦЫЯ...

Фотаэюд А. ШРУБКА

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЁ

ДАБІЦЦА КРУТОГА ПЕРАЛОМУ

Гэтымі днямі партком на сваім пасяджэнні абмеркаваў работу партыйнай арганізацыі юрыдычнага факультэта.

Адзначалася, што партарганізацыя юрыдычнага факультэта ажыццявіла рад мер па ліквідацыі недахопаў у палітыка-выхаваўчай рабоце, якія адзначаліся ў рашэннях парткома і агульнага партыйнага сходу ўніверсітэта ў сакавіку 1959 года.

Партбюро і грамадскія арганізацыі факультэта сталі больш рашуча абмяркоўваць парушальніцкія факты дысцыпліны і грамадскага парадку.

Аднак, на факультэце ўсё яшчэ многа выпадкаў парушэння вучэбнай і працоўнай дысцыпліны, д'янства, хуліганства.

Члены партбюро, замацаваныя за групамі выкладчыкі, а такса-

ма выдзеленыя для работы ў інтэрнаце камуністы Чалікаў, Мадэкін і Рэзнік усё яшчэ недастаткова наведваюць інтэрнат, мала займаюцца выхаваўчай работай.

Ёсць істотныя недахопы ў планаванні палітыка-выхаваўчай работы і кантролем за ёй. Агульны план палітыка-выхаваўчай работы на факультэце да гэтага часу адсутнічае. Партбюро не заслухоўвае справаздачы грамадскіх арганізацый аб палітыка-выхаваўчай рабоце.

Усё гэта гаворыць аб тым, што крутога пералому ў палітыка-выхаваўчай работы на юрыдычным факультэце пакуль што не адбылося.

ДРУГОЕ ПЕРАСТАННЁ

Слова маладосць мы прывыклі разумець у двух значэннях: ва узрослым і, калі можна так сказаць, у духоўным.

Назваваючы гэтага чалавека маладым, трэба мець на ўвазе абодва гэтыя значэнні. Яму прыблізна каля трыццаці і яго погляды на жыццё, вобраз жыцця, адносіны да жыцця—маладыя.

А можа і таму, што ён педагог. Здольны вучоны, добры канькабежац, выдатны танцор і ў той жа час педагог, гэта значыць, вельмі уважлівы і вельмі чулы чалавек.

— Патрэбна менш гучных фраз, блізкасць да чалавека дасягаецца ў працэсе работы і жыцця наогул. Блізкасць—галоўнае.

Што ж, сціпласць, як кажуць, справа добрая. Я пайшоў да студэнтаў.

Іх двадцаць чатыры чалавекі. Група матэматыкаў другога курса, хлопцаў, у якіх кіраўнік Антон Пятровіч Рабушка.

Іх сяброўства пачалося, здаецца, з экскурсіі. Расказваў Моткін, юнак з буйнай чорнавалосай галавой у рагавых акуларах:

— Гэта была цікавая экскурсія, прышлося пабегаць. Ды не, не толькі таму. Мала хто з нас уяўляў сабе, як робяцца «Мазы».

Мы сядзім у інтэрнаце. У пакой набралася хлопцаў. Хто іх ведае, з якой яны групы.

— А хто ж, так сказаць, вас патхніў на гэта?—пацікавіўся я.

— Як хто, самі рашылі.

— Так, так, гаварыў. Вось у нас заўсёды так,—зноў паварачваецца да мяне Моткін,—сапраўды ж, Рабушка нам падказаў з'ездзіць на аўтазавод, ён і арганізаваў экскурсію.

Потым гутарка заходзіць аб іншым. Я не распытваў хлопцаў імяна пра Рабушку і таму прыходзілася слухаць многа такога, што зусім не супадала з маімі намерамі.

Гэта грамадская нагрузка, часам вельмі далёкая ад асноўнага задання выкладчыка. Чалавек захоплены сваімі даследаваннямі; тое што ведаў з педагогікі, ён забыў, ды і не спрабаваў помніць; студэнтаў лічыць людзьмі даволі дарослымі, каб не ўмешвацца ў іх асабістае жыццё, ды і сустракаецца ён з імі не так уж часта: на лекцыях ды на сходах.

А вось аб Рабушцы гэтага не скажаш. Няма ніякай сцяны паміж ім і студэнтамі.

Тут мне і ўспамінаецца наша размова з Рабушкам. Ён гаварыў аб сваёй групе, як аб чымсьці яму аднаму вядомым, гаварыў мякка, са спакойным захапленнем.

На здымку: Антон Пятровіч Рабушка (крайні справа) ля кастра на прывале ў час аднаго з турыстычных падарожжаў.

— Я з задавальненнем стаў кіраўніком групы і на другі год спадзяюся і да канца быць з імі. Зразумела, былі і шарахаватасці. Прышлі хлопцы непадатлівыя, калючыя, занадта непрымырныя.

Вось яна блізкасць—ведаць добра чалавека, ужыцца ў яго інтарэсы, дапамагчы, падказаць яму ў патрэбную мінуту.

Рабушка часта бывае ў інтэрнаце. Тут ужо кожны чалавек на віду, са сваімі слабасцямі, недахопамі і заслугамі.

Ну, што дрэннага можна было сказаць аб Лапцінскім? Добра вучыцца, паводзіць сябе прыстойна.

Антон Пятровіч сабраў групу: нядобра, каб хлопцы мірыліся з такім становішчам.

Больш прыдзірліва будзеш глядаць сябе ў люстры, і на дзяжурстве кожны раз мыць падлогу.

Ды і само паняцце ахаў будзеш больш сімвалікі добра вядома праўленага ложка.

Я ўспамінаю, што сказаў мне Самсонаў:

— У нашай групе вам цяжка будзе знайсці што-небудзь незвычайнае, такое, каб на адным факце можна было зрабіць газетны артыкул.

каб чалавек «заваліўся» на экзаменах, а потым уся група налягала на яго з дапамогай.

РАССТАННЁ

Музыка і словы У. Карызны.

Музыкальная партытура з тэмпамі і тэкстамі песняў: "Тэмп павольнага вальса", "Раг-вэ-ла нас з та-бо", "ка-га-ка-на га-сі-на", "і цяп-ка на на-до-рыць", "Больш да-гань зя іва-я", "Ты шло яш сон-ца, ты як", "Ляжы шло а-дзі-ны", "Шчасце-рэ-дасце ма-е".

- 2. Разышліся дарогі Так маўкліва, без сведкаў. І няўжо мне з табою Не ісці праз гады. Ды чаму ж твае вочы Усміхнуліся гэтакім Горкім сумам вялікім тады?...
3. Дзе б ні быў, я заўсёды Пра цябе ўспамінаю, Пра душэўныя словы Па-над ціхай ракой... Ну і дзе ж тваё сэрца, Што казала:—Кахаю, Ці забыта ўжо усё Табой?...

Я. РАДЖЕВІЧ.

Рэдактар М. ЦІКОЦКІ.